

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriaflyt-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények czimzandók.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 32 korona. Negyedévre . . . 8 korona.
Félévre . . . 16 korona. Egy hónapra . . . 3 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

A munka egyesít.

Kolozsvár, jul. 7.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter a most mult napokban, székelvöldi tanulmány utjából visszatérve, Brassóban is megállapodott.

Ebben az egykor igen élénk, kereskedelmi és ipari forgalommal bíró városban a miniszter örömmel tapasztalta, hogy az ipar ott magas fejlettséggel bír, s még ma is öröndetes jelenséggel láthatók meg annak, hogy az ipar fejlődés egészséges irányban halad, s hogy ez összefüggésbe hozható a — nemzetiségi politikával is.

Tudni való ugyanis, hogy Brassóban, e határszéli városban magyarok, szászok és oláhok majdnem egyenlő számban laknak és mindenik náció soraiból sok iparos elem kerül ki, a kik bizonyos nemes vetélkedést folytatnak részben egymással is arra nézve, hogy ipari életüket egészséges alapokon fejlesszék ki.

Hegedüs Sándor éles szeme sok olyan dolgot látott meg a brassói iparosvilág e nemű viszonyaiban, a melyeknek különös jelentőségét egy sok figyelmet keltő pohárköszöntőben érdeme szerint méltatta is.

Azt vette ugyanis észre, hogy a Brassóban együttlakó különajku népcsoportok a munka terén nagyon jól megférnek egymással. És ha versenének is, ez végeredményében az ipari fejlődés nagy érdekeinek válik javára.

Hegedüs az általa észlelt jelenségekből azt a következtetést vont ki, hogy a különajku polgárok között az egyetértésnek egyik leghatalmasabb eszköze a munka lehet és egyben figyelmeztette is a brassóiakat, hogy egész erejükkel munkáljanak a kívánt egyetértés megteremtésén.

Kétségtelen dolog, hogy a munka nemesít és azok az elemek és érdekcsoportok, a melyek a munka szolgálataiba szegődnek, sok minden keserűségnek elveszik az élet azzal, hogy e nemű-tevékenységük közepette mennél kevesebb időt használnak arra, hogy azokat az elválasztó falakat erősítsék, melyek politikai és társadalmi egyenetlenkedéseket vontak polgár és polgár közé.

Nem mondhatjuk, hogy a Hegedüs miniszter által észlelt jelenségek Brassóban állandóan abban az alakzatban vannak meg, a melyekben azokat Hegedüs látta és azokból nem éppen azokat a következtetéseket lehet le-

vonni, a melyeket ő állapított meg, azt azonban nem lehet tagadni, hogy a miniszter kijelentései így is nagy érdekűek, s bizonyos irányban ezeknek a hatása nem is fog elmaradni.

Hegedüs a munkát állította oda, mint olyan tényezőt, a mely az ellentétes politikai törekvések enyhítésére üdvös befolyással lehet. Bizonyos dolog az, hogy a munkával foglalkozó ember, a ki szereti a maga hivatását és annak élni kíván, elsősorban ennek az érdeknek fog szolgálni és mennél kevesebb időt használ fel arra, hogy a különajku népelemeket elválasztó falak megteremtésén munkáljon, ellenkezőleg keresni fogja azokat az eszközöket, a melyek az egyetértés megteremtésére alkalmasok.

Hegedüs miniszter kétségkívül csak egyik oldalát látta az éremnek s nem volt ideje és alkalma arra, hogy megfigyelje azokat a jelenségeket is, a melyek a Brassóban lakó szász és oláh népelem életében előfordulnak és tanúságot tesznek arról, hogy a fejlett ipari élet még mindig akadályozza annak, hogy a nemzeti eszme e két népelem életében érvényesíthesse hódító erejét.

A ki ismeri a brassói viszonyokat, annak tudnia lehet, hogy ebben a városban az együtt lakó három népelem még mindig harcban áll egymással s bár ipari, tehát a vagyoni érdekek bizonyos közösséget teremtenek ugyan köztük, de ez a közösség csak addig forrása az egyetértésnek és a hazafias együttműködésnek, a mig bizonyos konkrét érdek kielégítést nyer, ámde, mihelyt ez az esetről esetre támadt közösség meglazul, a különválás folyamata ismét megindul. Ekkor aztán megkezdődik a harc; a békétlen elemek kiélezi a fegyvereiket, s a három népcsoport tovább tapossa a maga külön utját.

Lehet, hogy a Hegedüs szava nem marad minden hatás nélkül. Lehetséges az is, hogy a brassói békétlenkedő elemek valahára észükre fognak térni, ámde a ki ismeri a viszonyokat, nem táplálhat tulzot reményeket az iránt, hogy a Hegedüs által hangoztatott munka az, a melyben a kiélezett társadalmi és politikai ellentétek kiegyenlítettessenek.

Nem mondjuk, hogy a Hegedüs tanítása éppen eredménytelen marad, ámde joggal kételkedünk abban, hogy az ő elmélete alkalmas mindazon törekvéseknek ártalmatlanokká tételére, a melyek a brassói szászokat és oláh-

kat arra ösztönzik, hogy az egységes magyar nemzeti állam kiépítésének munkájában való részvételtől tartózkodjanak.

Politikai hír.

Utolsó kísérlet. Az osztrák kormány a csehek általános és ingerült tiltakozására való tekintettel új lépésre határozta el magát. A „Grazer Volksblatt” jelentése szerint elejtette a nyelvtörvények oktrojálását s rászánta magát arra, hogy a Reichsralot *összel még egyszer összehívja*. Addig semmiféle intézkedést nem tesz. A gráci lap hírt a német pártok körében nagy meglepetéssel fogadják s érdeklődéssel várják, megezőfolja e a kormány ezt a jelentést.

Politika-tanulmányuton.

Kolozsvár, július 7.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter, ki épen most végezte be székelvöldi tanulmányutját, tegnapelőtt Brassóban a tiszteletére rendezett banketten igen nagy érdektű és sok tanulságot rejtő politikai kijelentéseket tett az ipar és a nemzetiségek közt való békés egyetértésről, s annak szükségéről.

A miniszter e jelentős beszédét bizonyára nem csak a kik hallották, hanem szélesebb körökben is kétségkívül abban a komoly figyelemben részesítik, a melyet az valójában megérdemel.

A miniszter abból a tételből indult ki, hogy az ipar fejlettsége Brassóban igen kedvező körülmény ahhoz, hogy a különajku polgárok megértésük egymást.

En — ugymond a miniszter — arra törekszem, hogy megértjük egymást a munkában. (Élénk éljenzés.) Azt akarom, hogy magas színvonalra emelkedjék a magyar ipar, hogy megszabadítsam azt — nem a külföldtől, mert a külföldre nekünk szükségünk van, hogy legyen termékenyítő összeköttetésünk — hanem egyes esélyektől, veszélyektől és a hátramaradástól, amelyek annak fejlődését akadályozzák. *Azt akarom, hogy a hazai ipar és kereskedelem ur legyen a maga házában és erre képesítve legyen* és amikor ezt akarom, azt hiszem, nincs különbség közöttünk. Ebben mindnyájan egyetértünk. (Élénk tetszés, zajos, szünni nem akaró éljenzés.) És, ha ebben egyetértünk, az érdekek kiegyenlítésénél fogva egyet fogunk érteni másban is. Lesz szeretet és egyetértés közöttünk.

És midőn én modern eszközökkel ezeket munkálom, akkor politikát is csinálók: az előrehaladás és a polgárok boldogulásának politikáját, azt a politikát, amely nem keresi a különbségeket, hanem keresi közöt-

tünk az összetartás fonalát (Élénk tetszés és éljenzés), hogy a magyar kultúra széles alapján mindenki megtalálja előrehaladásának és jólétének biztosítékait.

Amidőn én ezt a politikát üzöm, akkor én azon a nyelven beszélek, amelyet mindenki megért, amely a szívhez hat, amely a szív nyelve. Mert én nem tudom azt elhinni, hogy az a polgártárs, aki megtalálja — és csak itt találja meg, azon a földön, amelyen él, amelyhez ragaszkodik — megélhetésének forrásait, anyagi emelkedésének, jólétének és boldogságának föltételeit, össze ne olvadjon a közös hazaszeretetben. (Élénk tetszés és éljenzés.)

Czélom tehát és törekvésem, megteremteti e haza minden gyermeke számára a megélhetésnek módjait és az alapot arra, hogy előre törhessen a kultúrában és megálhassa helyét vízszben és viharban.

A kínai forradalom.

Tetőpontját érte el Kínában a gyilkosok garázdálkodása: **az összes európaiakat megölték, a császárt és az özvegy császárnét meggyilkolták.** Ide fejlődött ime a boxerek mozgalma: rémuralmat teremtett, mely elpusztította azt is, a ki támogatta: az özvegy császárnét. Több mint **700 európai**, diplomata, katona és polgár **vértelt el rettenetes kínok között az angol követség udvarán**, melyet 12 napon át sok tízezer ember ostromolt, ágyuval, fegyverrel lövöldözött s végül kiéheztetett. Június 30-án éjjel, mikor az európaiaknak már alig volt lőszerük, s az éhségtől hágyadtan alig állottak már helyükön, egyszerre újból megkezdődött a kínaiak rohama. Ágyúkkal rézeket lőttek az angol követséget övező falon s százával tódultak be az udvarra. Egyideig az európaiaknak még volt erejük a betódulók megölésére, de minden megölt helyett tíz más jelent meg a résen. Az európaiak mind jobban összeszorultak s a roppant tulnyomó számu ellenség halomra gyilkolta ott őket. Ennyi az, a mit egyelőre tudunk az ellentmondó és sok tekintetben eltérő táviratokból.

Szomoruan egészíti ki az európaiak tragédiáját a kínai császári család tragédiája. Tuán herceg, a kínai főszerep parancsnoka, kinek fiát az özvegy császárné trónörökössé nevezett ki, június 19-én kényszerítette a detronizált császárt és anyját, az özvegy császárnét, hogy nagy mennyiségű ópiumot egyenek.

azokkal a sugarakkal és milyen módon lehetne az ilyképpen megakadt napfényt értékesíteni. Azzal, hogy a tárgyakba ütköző napsugarakkal mi történik, hamar tisztába jött; az történik velük, a mi a falra lőtt golyóval szokott történni: visszapatannak s abba az irányba térnek vissza, a honnan jöttek, nem oly gyorsan ugyan, mint a golyó, de valamivel lassabban és tapasztalható, hogy a napsugárral telített tárgy, mihelyt a nap behatásától eltávolítottuk, lassankint kihűl, azaz kiadja a sugarakkal magába szívott hőséget. Az a tárgy tehát, a melyre rástűt a nap, megtelik az égítest sugaraival, erőt vesz magába, a mely felhasználásra vár. Oleósórt gyűjt magába, a melyet akárki használhat s a melletl olyan erő, a melyhez képest a leghatalmasabb dinamogép ereje szinte elttűnik. Csak arról volt tehát még szó, hogy ezt az erőt összegyűjtésük, megtartsák és alkalmas módon hasznosítsák. Az algiri ember ennek is kitalálta a módját és találmányával lehetővé tette, hogy napsugarakkal bármilyen tevélség szerint való erőt fejtsen ki. Legelső kísérlete az volt, hogy a napsugarakból gyűjtött erővel villamos fényt fejlesztett, a melylyel most az óráni színházat világítja.

Annak az eldöntésével, hogy mennyi viztartalmat van egy felhőnek, már sok meteorológus és fizikus foglalkozott. 1856-ban Schlagintweit Herman, az ismert fizikus és utazó próbálkozott meg elsőnek a Monte Rosa csúcson azzal, hogy a ködnek a viztartalmát megmérje és azt találta, hogy egy köbméter ködben $2\frac{3}{4}$ gramm víz van. Később Flügger Salzburgban és Pernter Innsbruckban végzett hasonló kísérleteket, az ő eredményeik azonban kétségtelenül szintén megbízhatatlank voltak, amennyiben nagyon kevése állapították meg a ködfelhő viztartalmát.

Schlagintweit és követőinek az eljárás-

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér hirdetési ára 8 fillér. Gyárosok, kereske dők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklám sora 2 korona.

Hivatalos közlemények sora 5 korona.

Nyilttérli cikkek garmond sora után 40 fillér fizetendő.

A császár csakhamar meghalt, a császárné még él, de **megörült**. Ezzel Tuán herceg, a ki különben üldözési mániában szenved, szabaddá tette a maga utját is a trónra, melyet egykor bünös fondorlattal elraboltak tőle, illetőleg az atyjától. Mikor ugyanis Tau-Suung császár, Tuán nagyatyja meghalt, hét fia közül az „ötödik herceget” jelölte ki végrendeletében utódjául. Ez az ötödik herceg Tuán atyja volt. Akkor azonban Szien-Tung, a negyedik herceg, meghamisította a végrendeletet, kitörölte az „ötödik” szót s helyébe ezt írta: a „negyedik”. E hamisítása révén ő foglalta el a trónt. Az ő felesége volt Csu-Hsu, a most már özvegy császárné, a kin Tuán betöltötte most bosszuját s visszaszerezte gyilkolással, a mit elvettek tőle hamisítással.

Mindezekkel szemben valósággal elszomorító az, a mit a **hatalmak tehetetlenségéről és viszálkyo dásáról jelentenek**. Addig haboztak, tanácskoztak és feltékenykedtek, míg óriási kínai seregek, összesen mintegy 300.000 ember vonult fel ellenük s mig most beállt az esős évszak, mely alatt pedig teljesen ki van zárva, hogy az európaiak Kínába benyomulhassanak. Sőt nemcsak, hogy eleny nem nyomulhatnak, minden valószínűség szerint még **Tiencinből is vissza kell vonulniok** Takuba, melyet a dolgok jelenlegi állása szerint aligha lesznek képesek megtartani.

A helyzet Kínában.

London, jul. 6.

A lapok jelentik Sanghaiból e hó 4-éről: Tiencsintől északra és keletre 30.000 kínai mutatkozott, a kik Lutaiból jöttek. Az orosz és japán csapatoknak sikerült őket visszaverni. A csapatok hadműveleteit azonban az élelem és víz hiánya nagyon akadályozza. **Naponta érkeznek erős kínai segédcsoportok Mandzsuriából.** A reggeli lapoknak sanghaili táviratai szerint amerikai hittérítők és más menekültek, összesen 35 ember július 3-án Csingtauba érkezett.

A Timesnak Sanghaiból e hó 5-éről kelt távirata jelenti, hogy az angol konzul, hogy még egy utolsó mentőeszközt kísértsen meg, táviratozott Juanchiken tábornoknak és sürgősen kérte őt, hogy segédkezzék a Pekingben levő európaiak megmentésében.

A nagyhatalmak akciója.

Bécs, július 6.

Itteni diplomáciai körökben a kínai események által előidézett nemzetközi helyzetet nem itélik meg oly kedvezőlenül, mint

sa abban állott, hogy ők a ködös levegőt egy sor palackon préselték át, a palackokban pedig klórkálium volt, mely anyagnak tudvalevőleg az a sajátja, hogy a levegő nedvességét fölveszi, ugy, hogy a klórkálium szulvátózasából a viztartalom megállapítható. Legutóbb Conrad a „Meteorologische Zeitschrift”-ben ezt az eljárást megírálva, helyette egy megbízhatóbbat ajánlott, amely szerint a ködös levegőt egy nagy tartóba préselik vagy üvegharangba elzárják s a tartóba vagy harangba aztán klórkáliumot préselnek be, hogy aztán a szulvázóást megmérjék.

Az eredmény, mint előrelátható, az lett, hogy a ködfelhőben annál nagyobb a viztartalom, minél sürtűbb, vagyis másszóval, minél kevesebb távolságra látni benne. Így egy olyan ködfelhő, a melyben csak 25 lépésnyire láthattak, ötödfél gramm vizet tartalmazott egy köbméterben, az a felhő pedig, amelyben harmincz negyven lépésre lehetett csak látni, vagy három gramm vizet tartalmazott az, amelyikben hetven lépésre elláttak, egy gramm folyós vizet. A viztartalom tehát nagyon különböző és határa ötödfél grammon is túlterjedhet, amennyiben a hegyesucokon nem ritkán olyan ködfelhők is vannak, amelyekben legfeljebb tíz lépésnyire lehet ellátni.

Egy fiatal leány története.

— Angol regény. —

A **Lauri szerzőjétől.**Az „Ellenzék” részére fordította: **AMICA.**

XIV.

(Folytatás.)

(26)

A családok azt mondták, hogy az egész házat összejárta; senki sem tudta, hogy hol lehet megtalálni és midőn megtalálták,

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1900. Július 7.

Tudományos apróságok.

Árt-e a csukor a fognak? — Ideges álmatalanság. — A koplalásról. — A napsugár ereje. — A felhő viztartalma.

A civilizált népek közt el van terjedve az a legenda, hogy a csukor és a csukros ételek élvezete megtámadja a fogak zománczát és a fogakat tönkreteszti.

Eddig nehéz volt az ellenkezőjét bizonyítani, mert a csukor ártalmasságát vittatták, az oly gyermekekre hivatkoztak, kik sok édességet esznek és ezért rossz fogaik is vannak.

De talán összevetesztik az okot az okozattal, mert az ilyeneknek nem azért van rossz foguk, mert sok édességet esznek, hanem épen megfordítva, valami velük született; gyöngeségnél fogva, eredetűl kezdve rossz fogaik voltak és épen azért ösztön-szerűleg szeretik a csukrot, mely fontos tápszernek és erősítő szernek bizonyult.

Csak is így éríthető, hogy a forró égő Jakóinak, kik legtöbb csukrot esznek, vannak legszebb és legtartósabb fogaik.

A néger alabástrom-fehér fogait akár-melyik európai is megirigyelheti. Az angoloknak a kik szintén szeretik a csukrot, szintén jó fogaik vannak.

A csukor tehát nem árt a fogaknak, de a savak igen, mert azok a fogzománczot megtámadják és tönkreteszik.

A sokféle k inzó szenvedés között, amit

az idegesség okoz, talán a legkellemetlenebb a betegre nézve az ideges álmatalanság.

A gyöngye, kimerült idegrendszernek legtöbb szüksége volna arra, hogy alvással üdítse föl a fáradt erőket s ez a jókony alvás épen őt kerüli. Órákon keresztül fetrong a szegény beteg ágyában s ha egyszer egy-két óráskát sikerül valahogy fölébredés nélkül átaludnia, akkor boldogabb akárkinél is. De ezt a szegényes boldogságot is elrabolja tőle a következő napok álmatalansága s végül is eljut oda, ahonnan nincs többé menekvés: a morfinizmushoz.

Az a törekvés, hogy ezek a betegek megmeneküljenek a gyilkos morfiuntól és más módon szerezhessék meg álmaikat, ez a törekvés egyike a leghumánusabbaknak. Wunderlich, hírneves lipcei professzor, azt ajánlja egy most megjelent értekezésében, hogy elsőbbsen is magát az alapbántalmat, az idegességet kell gyógyítani. Tehát nyugalmat kell szereznünk a betegnek s ez a legfőbb orvosszere az álmatalanságnak is.

A tápláléka legyen bő, vacsoráját pedig legalább három órával a lefekvés előtt költse el, ezután pedig már legfeljebb egy pohár tejet ihatik még. Az általános idegesség gyógyítására langyos fürdők, lemosások alkalmasak, az elalvás pedig igen sokszor kerül uty, ha a beteg számlál, az óra ketyegését hallgatja, vagy egyéb módon foglalkoztatja gondolkodását ilyen monoton eszközzel.

Dr. Maire, aki a Ville-de-Sami-Nazaire hajótöröttjei között volt, érdekes megfigyeléseket tett azutasokon és arra az eredményre jutott, hogy az éhség jobban igaztja a szervezetet, mint például a fekete kávé. Ha a koplalás nem sokáig tart, különösen pedig, ha önkéntes és a gyomor fokról-fokra megszokta a nélkülözést, akkor a szellemet élénk-munkára serkenti és élesíti a fantáziát.

De, ha a koplalás hosszasan elhúzódik, akkor jellembeli zavarokat idéz elő, az embert ingerlékenyebb, kegyetlenebb és önzővé teszi. Egyidejűleg gyöngül az emlékezőtehetség és oda lesz a szabad akarata; az ember nem tud többé uralkodni magán, csak ösztönyszerűleg cselekszik.

Különösen súlyos esetekben a szellemi zavar még erősebb, főképp éjszaka, amikor álmatalanság, lidérczönyomás, hallucináció és szomnambulizmus formájában jelentkezik. Ha az ilyen zavarok nappal lépnek föl, akkor még komolyabb a baj.

Az ilyen ember, a nélküli, hogy tudná, mit cselekszik, a legnagyobb bűnt is elkövet-heti. Szóval, a koplalást csak kis mértékben szabad megköczkázni, hogy hasznos lehessen. Ilyen módon a költőknek és művészeknek ugyszólván ajánlatos. Csakhogy nagyon sok költőnek, művésznek muszáj koplalni és az már nagyon kellemetlen. Mert a koplalással úgy vagyunk, mint az alkohollal: először javára van a szervezetnek, aztán tönkre teszi.

Egy algiri ember új készüléket talált fel, a melynek nagy haszna lehet az iparban. Ez a készülék arra való, hogy összegyűjtse a nap sugarait, a melyeket aztán tetszés szerint lehet értékesíteni. A készülék egy sárgarézből előállított óriás homorú korong, a mely egész napon át villamos-telep-pel van összeköttetésben. A mint a korong a napsugarakat felfogja, a sugarak, illetőleg a sugarak által előidézett hőség a villamos telepen át akkumulátorba megy be, a hol a sugarakat tetszés szerint való időköz lehet eltartani.

Az algiri tudóst az a gondolat vezette rá találmányára, hogy a nap sugarai megakadnak az utójokban levő tárgyakon; azt a kérdést vetette tehát fel, hogy mi történik

uralkodik városunkban. De úgy látszik hiába. Igaz, hogy a város kasszája nem engedi meg az öntözést, de azt meglehetne tenni, hogy legalább kapartassák le a port az utakról és vitessék város szekerével el.

— **Dankó Pista,** az országos birtó népdalköltő hét tagból álló társaságával Kolozsvárra érkezett s első hangversenyt tegnap este tartotta meg a Biási-féle szálló kerti helyiségében. A hangversenyre igen nagyszámú és szép közönség jelent meg, mely gyönyörűséggel hallgatta a híres népdalköltő legújabb dalait, melyek méltán sorakoznak a költő régebb s immár ország-szerzte kedvelt nótáihoz. A közönség minden egyes szám után lelkesen megtapsolta a jeles poéta-zenészt, a ki pompás hegedű-játékával éppen úgy megnyerte magának a közönséget, mint törzsgyökerez és eredeti zamatu dalszerzeményeivel. A társaság 4 férfi és 3 nőből áll. Bizonyára ezután is nagy közönség jön össze a Biázini szálloda kert-helyiségében, hogy az érdekes hangversenyt meg hallgassa.

— **Igaz-e?** A dohányárda raktár kezelő személyzete a kisrússokkal durván élezelődik. Ugyanis ha valamelyik megkísérli kérni azt, hogy a „sötétbarna” jelzést szívat cseréjéki, az ha lehetséges. legalább világosbarnával, azt vája vissza, az egyik ur, hogyha nem tessék, kenje be pudrrel, a másik ur meg azt mondja, hogy hintse be paprikával.

Igaz-e?

— **Zsaroló bérkocsis.** Kolozsvárt minden második bérkocsis zsarol és alig egy-kettő bir avval a műveltséggel, hogy megköszönje, ha a tarifa szerinti díjon felni 10 kr. borravalót kap. Sok a bérkocsis kevéssé a passzager. — Apaszani kell a bérkocsis számát, akkor megfelelően lehet őket figyelmeztetni. Ma Margarás Illés 24. sz. bérkocsis a Majális utcából a pályaházhoz hajtatott ki. Vendége megfizette az 1 ftr tariffát. Illés 2 ftrtot követelt. Megkapta azt is, a vendég egyuttal telefonált a rendőrségnek s bejelentette az esetet és Illést felcizálták sa ftrtot drágán fizeti meg. Elmarasztalták 25 ftr bűntetésben a zsarolásért, 15 ftrtot pedig fizet (ha tud) azért, mert botrányosan rondaz az öltözete. Illés most vagy fizetni fog, vagy ül.

— **Egyházi hír.** Holnap (július 8-án) délután a nagy-utcai ev. ref. templomban Szabó Aladár dr. budapesti theol. tanár fog prédikálni.

— **Református papok temetkezési egylete.** Kolozsvár székhelyiylet temetési segély nyújtásra a ref. papok és tanárok s azok nejei részére temetkezési egylet fog alakulni. Az egyesület indítványozója *Egerházy Lajos ujtörőnk lelkes,* ez a fiatal, jeles képzettségű, kiváló szónok és közdolgozban nagy buzgalommal tervezetkedő, agilis férfi. Az alapszabály tervezetét is Egerházy dolgozta ki. Ez alapszabályok szerint minden tag a belépéskor egyszer s mindenkorra fizet:

20-tól	30 éves korig	2 koronát
30-	40 "	6 "
40-	50 "	8 "
50-	60 "	10 "
60-	70 "	12 "

Negven éven felüliek csak az első három évben vétetnek fel. Minden, tag köteles egyleti tag elhalálása után, 20-éven át 60 fillér elhalálási tagdíjat fizetni. Egves tag elhalálása esetén az örökösök 240 korona temetési segélyben részesülnek. Ez összeg a tagok arányához képest fel is emelhető, de le nem szállítható.

Az alapítás tervét. mint annak idején említettük, a protestáns gyűlés helyesléssel fogadta és megbizta a választmányt a részletes kivittel.

— **Kolozsvári kereskedők kártele a sör drágítására.** A kolozsvári sör-fogyasztó közönség bőrére veszedelmes kártétel kötésére szövetkeztek a kolozsvári ital-mérők és kiskereskedők mintegy 300-an. Megegyeztek ugyanis abban, hogy a kolozsvári sörnagykereskedőket arra kényszerítik, hogy olyan kereskedőknek, a kik 18 kron alul árussítják palackkonkint a sört, *ne adjanak eladásra palackszórt.* A sör nagykereskedőket azzal fenyegetik, hogy ha a követeléseiknek eleget nem tesznek, bojkottálni fogják a sörüket, megbuktatják raktárukat.

E követelés, ha azt a szatócok keresz-től viszik, rendkívül érzékenyen fogja sújtani a fogyasztó közönséget, a mely ma belvárosi kereskedőktől 16 kr-ért kap friss töltésű palack szört. Ezentul még a külvárosokban is 18 krt. kell adni, tehát minden palack ször 2 krral drágább lenne. Mint minden kártell, ugy ez is a közönség megkárosítására szolgál, kihívja az ellenakozót s annál kevésbé engedhető meg, mert az amugy is szorongatott szegény közönség ki-zsákmányolására irányul. A kártell értelmi szerzői ellen, mint halljuk, a lépéseket megtették, a kolozsvári kereskedelmi és iparkamarát is akcióba vonják s a kereskedelmi miniszernek előterjesztést tesznek, hogy a fogyasztó közönség kizsebelésére irányuló törekvéseknek idejekorán bevágják az útját.

— **Tanulmányi ut Párisba.** A 19. század kulturájának összes vívmányait egy helyen egybegyűjtve tanulmányozni kétségkívül a legtanulságosabb látvány! Minő nagy és mély következményeiben beláthatatlan hatású fiatal fogékony lélekre a párisi kiállítás megismerése!

Dr. Wlassics Gyula kultuszminiszter éppen ezért örömmel üdvözölte *Propper* N.

János igazgató tervét, a ki a tanuló ifjúság számára július 19-én Párisba rendezendő tanulmányi kirándulást szervezni hajlandónak nyilatkozott. A kirándulás ellenőrzését *Lukács Béla* kormánybiztos vállalta magára, a mi annak erkölcsi presztíj-ét biztosítja. A tanuló ifjúság tanáraik vezetésével indulnak. — Minden 20 tanulóra egy vezető tanár esik, maga a francia kultuszminiszter is nagyban érdeklődik a magyar diákok iránt s előre láthatólag ifjaik a legszívesebben fogadtatásban és sokoldalú kedvezményben részesülnek. A jelentkezések között van a rendezéségnél (Hungária szálló) történhetik, mert a jelentkezéseket a beérkezés sorrendjében vesszük figyelembe. A tanulók hozzátartozói szintén részt vehetnek a kirándulásban ugyanazon felette olcsó (II. oszt. 145-50 ftr, III. oszt. 115 ftr 50 kr.) feltételek mellett.

— **Megbotozott magyarfaló szerkesztő.** A Szegedi Napló írja: A szomszédos Kikindáról épületes botrány hírért közli velünk tudósítónk. Alapossan helyben hagytak ott egy német zuglapi redaktort, aki a a magyarság elleni tüntetésével nem egyszer okozott már közbotrányt és hívta ki maga ellen sújtó leckét. Ugyanenn most — az alábbi tudósítás szerint — megbotozott zuglapi pángermán redaktort máskor is érte már hasonló baleset. Jól elbánt vele egy ízben egyik kikindai lap szerkesztője is, dr. Kiss Károly ügyvéd. Korn Arthur, a Grosskikindaer Zeitung szerkesztőjéről van szó, akinek legújabb belesztéről kikindai tugsítónk a következőket írja: Csinos kis botrány történt szerda éjjel Nagy-Kikindán, ahol Korn Arthurt, a Grosskikindaer Zeitung hihedti pángermán szerkesztőjét, ugyanazt, kit a napokban a szegedi kir. írelőtábla egy halott uri asszony megrágalmazásáért 14 napi fogházra ítélte — nyilvános kerthelyiségben megbotozták. A Kade-féle vendéglő kerthelyiségében egy csendesen iddógoló társaság között ült Breier Béla tisztességes odaváló ékszerész, kire Korn már régóta haragszik valami németellenes nóta miatt. Éjjel felé odament Korn Breier asztalához és németül bemutatókozott, mire Breier magyarul válaszolt. ami a különben is teljesen részeg zugszerkesztőt annyira kizozta a sodrából, hogy durván megtámadta Breiert, sőt erre botját is emelte. Breier, aki különben rendkívül szelíd, békés embernek ismernek, e durva fellépésen annyira felingerült, hogy sulyos, hajlékony megfya-vesszőjét vigan megtáncszoltatta. Korn Arthur háta közepén és talán puhára veri az egész embert, ha a jelenlevő rendőrkapitány közbe nem lép és ki nem szabadítja a pángermán hőst a megfya-bot alul.

— **Elnökjelölés.** Amerikából érkező tudósítások szerint a demokrata nemzeti konvenczió Bryan-t jelölte az elnökségre. Azután napirendet fogadtak el, mely szerint bizottságot választanak, mely az ezüst-köztársasági konvencziójával érintkezésbe fog lépni avégből, hogy az alelnöki állásra közös jelölten állapodjanak meg.

— **A német császár és a veteránok.** Most, amikor a német császár országba zászlójának becsülete megvédése érdekében oly tiszteletet keltő akciózt fejt ki, mely az egész művelt világ lelkesedése és osztatlan elismerése követ, felelevenít emlékt a szedani csata 25 éves évfordulójának, melyet 5 évvel ezelőtt ünnepeltek.

Százezer öreg hacozos állt a nagyünnep napjain a Mars mezőn. Dalegyletek, törnász egyletek, katonai zenekarok voltak a tér különböző pontján elhelyezve.

A császár, midőn kocsiájával megérkezett, óriási éljenzés fogadta. Leszállt hintőjéről, végig ment a veteránok során s névszerint szólította meg s elbeszélgetett azokkal, a kik az ő nagy atyja körül voltak. Midőn az énekkarok elkezdtek énekelni a Hymnust, kocsijába szállt s ott fellátja jobb kezével az ének ütemét követte. Midőn bevégzték az éneket, megismételtették. Természetes dolog, hogy a szeretet és lelkesedés óriási arányokban tört ki. Az emlékezőes ünnepe a világ minden részéből óriási idegenség sereglett össze. Kolozsvárról Sándor József Emke t. alelnöke főtitkár is jelen volt a németek eme győzelmi ünnepén.

Magyarország egyes győzelmi ünnepei, miket a 25 vagy 50 évi forduló alkalmából rendeznek, mily szerények ehhez képest. Mennyi meggondolással és lojalis tartozkodással vesz azokon részt az egy-két bátrabbnak mutakozó hivatalos személy.

És a mi nemzeti szabadságunkért és évezredek jogainkért küzdött szegény veteránaink mennyivel csekélyebb figyelemben, gondoskodásban és ellátásban részesülnek, mint Sedán győztes bajnokai.

— **A hobokeni katasztrófa.** New-Yorkból jelentik, hogy azok között, a kik az Északi Lloyd hajógyárában elégték Hobokenben, magyar ember is volt. Neve Kulka Hugó, a ki Budapestről ment New-Yorkba. Egy bécsi emberis elégett, a kinek Frieigner Bernát a neve. A menmentettek között is van egy merész ember, Beczkert Dániel. Segesvárról és őt osztrák: Bock Oszkár Meránból, Güttler Rezső Bodanbachból, Masel József Floridsdorfból. Bartel Rezső Warnsdorfból és Peista Ágost Cseh-Floridsdorfból.

— **Instruktorak** ajánlják helybe az 1900—901 iskolai évre középiskolai tanulóknak mellé, rom. kath. áldozópap tanárjelölt Szakja: latin-történelem. Czim: a kiadóhivatásban.

— **Követelünk mindenütt Emkegyújtót.**

Mulatságok.

Iparosok mulatsága. A kolozsvári ipartestület e hó 15-én tartandó nyári táncvigalmára a meghívók mind szétküldettek. Ez okból a rendező bizottság felkéri mindazo-

zokat, kik tévedésből meghívót nem kaptak, azt az ipartestület irodájában bejelenteni sziveskedjenek. A mulatság iránt nagy érdeklődés nyilvánul, melynek sikere érdekében száz tagu rendező bizottság buzgólkodik. A táncvigalman két zenekar fog működni és pedig a m. kir. honvéd gyalogezred meg Antal Lajos zenekara.

Meghívó. 1900. Julius 14-én Kolozsvárt, (Csertörö-utca 30. szám) alatt szavalattal, színelőadással, monologgal, amerikai licitációval, konfetti és szerpentin dobással egybekötött zártkörű nyári táncvigalmat rendeznek: Zilahy Márton, ifj. Marossy János, Mártonosy Ferenc, Ambrus Mihály és Deák János. Kezdele este 8-kor.

Gyászrovat.

Nagysolymosi özv. *Konez Andrásné* szül. Nőseer Mária Sz.-Udvarehlyt meghalt.

Szerkesztőségi üzenetek.

Figyél! (Helyt.) Végre is a papiros túrelmes és sok mindent megenged, de ön azt meggondolhatná, hogy Kolozsvárt a kolozsváriaknak felfedezni a legbanalisabb pleonazmus. Mi szívesen vesszük a helyi dolgait, ha jól vannak azok megírva, de ismert utakon, új dolgokat fedezni fel sokkal élesebb látás szükséges. mint az öné. Kiháról vagy Patagoniáról lehet föllenteni akármennyit, de ha Kómáról, a Sétatérrel, Bornyumáról, Kányaföről, a Házsongárdról stb. ir, akkor nem csak ismerni kell minden fűszálát ezeknek a „vidékek”-nek, de meg is kell látni olyas valamit, a mi érdekli a publikumot és nem kell látni olyant, a mi nem létezik. Például a Házsongárdban igen sokféle madár lehet, de kondor keselyűt meg senki sem látott. Valamint a sétatérre sem lehet százados cserfákat látni, holott, meglehetősen sok fa van. Bornyumál nem a „borjuk”-ról nevezetes és nem a Szentgyörgyhgyen van Szentgyörgyi István szőlője. A főtéri templomot nem Krisztus előtt építették, s az aszfaltot nem Pollák Samu találta fel. A Fellegvár oldaláról ne írja, hogy olyan este, mintha csillagok volnának a sziklás hegyoldalon, mert ettől a felfedezéstől tömeges lázt kapnak az emberek. Nem kérünk a Mátyás-házról sem semmit. A Hóját is hagyja pihegni. Hanem, ha okvetlenül törni akarja a fejét valami felett, akkor írja meg, hogy a sétatér elején és az Ujvilág előtt miért nem öntöznek, a mikor öles por fedi az utat? Írja meg, hogy miért nem kelnek korán az utcáseprők s miért van az, hogy reggel fél 9 órakor is poroznak a sétáló publikum orra alatt? stb. Szóval, ha ön figyelni akar, megfigyelhet sokkal hálásabb themákat is, a melyeket azonban nem szabad émélygössé tenni, holmi groteszk szerelmi ömlengésekkel.

M. L. (Csalódott.) Mi is csalódtunk, mert a tárcza olyan rozsz, mint a parancsolat.

Kiváncsi. Megmondjuk mi, plagium-e, ha beküldi az eredetit? A plagizator rendesen dicvárgy tultengésben szenved, de addig ne ítéljünk, mig nem látunk.

Szerelmes. Ajánljuk a Diána-uszodát. Jó hideg zuhany használni fog. De hát, hogy ér ön rá 30 fok melegben szerelmesnek lenni?

Nem közölhetők. „A kölcsönkért 10 ftr.” „Orpheum az Ujvilágban.” „Mi van a csikos függöny mögött?” „A tanácsból.” „A naposkönyv rejtelmek.”

LEGUJABB.

Az „Ellenzék” távirati, telefon tudósítási és sürgöny-levelei.

A katolikus autonomia és a klerikális akadékoskodás.

Budapest, július 7.

A „K. É.” jelenti:

A katolikus autonomia szervezői között egyre tart az agitáció Wlassics Gyula vallás és közoktatási miniszter ellen. Nyilvánvalónak látszik, hogy a mozgalomnak semmi egyéb célja nincs, minthogy Wlassicsot elkedvetlenítsék az autonomia ügye iránt, nehogy az az ambíció, a melylyel ő ezt az ügyet kezébe vette, sikerre vezessen. A mint a Kel. Ért. jó forrásból értesül, a támadások a minisztert egyáltalán nem alterálják működésében s a közoktatási kormány változatlanul kitart azon szándéka mellett, hogy az autonómiát bármily szűk keretben is, de föltétlenül megszervezteti.

Mezőgazdasági egyetem.

Budapest, júli. 7.
A mezőgazdasági egyetem fakultásának kérdésére vonatkozólag írják: A kassai egyetem tervével kapcsolatban megpendítették azon eszmét, hogy a mezőgazdasági felső szakoktatás újjászervezése érdekében ugyanott

külön fakultás létesíttessék. Ezen ügygel már régebben foglalkozik a földmívelési kormányzat, de egyáltalában nincs szándéka a fakultást a vidékre áttenni, a mire vall azon tény is, hogy a felsőbb központi szőlészeti kísérleti állomást Budapest székhelylyel szervezte. De ha a mezőgazdasági egyetemi fakultásnak vidékre való helyezését tervezné is a földmívelésügyi kormányzat, akkor is aligha jöhetne szóba Kassa vagy más város, nem pedig azért, mert az utóbbi évtizedben a magyar-óvári gazdasági akadémia tanszékei, annyi és oly költségés felszerelésekkel és kísérleti állomásokkal látta el a földmívelési kormányzat, hogy már ezen oknál fogva sem állítható fel vidéken másutt a mezőgazdasági fakultás, mint Magyaróvárott.

A kínai forradalom.

Pétevár, jul. 7.
A kormány táviratot kapott, hogy **Giérs Mihály nagykövetet Pekingben meggyilkolták.**

Brüsszel, jul. 7.
A kínai követség **őrült kohlománynak tartja a hírt, hogy a császárt és császárnét meggyilkolták.** Egyáltalán Ketteler német nagykövet meggyilkolásán kívül semmit sem hisz.

Berlin, jul. 7.
Sehol oly feszülten és izgatottan nem várják a híreket Kinából, mint Berlinben.

A berlini kormány még nem kapott hivatalos értesítést arról a vér-fürdőről, mely az angol nagykövetség megrohanása alkalmával történt, de alig fér hozzá kétség.

Szt.-Pétervár, jul. 7.
Oroszország beleegyezett Japánnak Kinába való seregszállításába.

Japán elhatározta, hogy azonnal vegyes hadosztályt küld Kinába.

London, jul. 7.
A pekingi vérfürdőben 5000 kínai benszültöttet is felkoncizoltak.

Kesellel német nagy követet jun. 18-án több óra hosszat kinozták, **sze-meit kiszúrták, órát, husát levagták,** lábát kiszakították.

Az osztrák magyarok közül 25 matrózt, Rosbor báró ügyvivőt és ne-jét Klárát, Kollár sorhajó hadnagyot és két kadétot gyilkoltak meg állítólag.

Botrány a franciaia kamarában.

Páris, jul. 7.
A franciaia kamarában nagy botrány történt. Mindjárt az ülés elején Lasich interpellálni akart.

Waldeck Rousseau ellenezte. Lasich erre a legdurvább kifejezésekkel szidni kezdte a miniszterelnököt, elannyira, hogy a kamara elnöke kénytelen volt az ülést felfüggeszteni.

Lasich ezután is tovább szidta a miniszterelnököt. A képviselők a folyosón egymást gyávának, nyomorultnak nevezték. Hosszu idő mulva tudták csak újra az ülést folytatni.

A hőség áldozatai.

Budapest, július 7.
Aradról sürgönyzik: A nagy hőség következtében többen megbetegedtek. Egy páran meghaltak.

Vihar-eső.

Budapest, jul. 7.
Budapesten és a vidéken több helyt nagy eső volt jégviharral.

Hegedüs Sándor utazása.

Fogarás, jul. 7.
Hegedüs Sándor ma családjával együtt Fogarásról Budapestre utazott.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felölts szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR. *)

A történeti hűség kedvéért kénytelen vagyok válaszolni a Peille Róbert ur tegnapelőtti nyíltterére. Áldozatnak és jószágnak nevező azon kölcsönöket, a melyekért én kamatot fizetek s biztosítékot kötöttem le. De, hogy egyáltalán tartozom, azt Peille István-nak köszönhetem, a ki igérettelkel csalo-

*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

gatva Kolozsvárra hívott és itt cserben hagyott Nekem üzletem volt Beszterczén s ha ő nem hívogat, ma is ott volnék, még pedig sokkal jobb helyzetben. Mert itt tönkre mentem, elusztott a deési két házam s odajutottam, hogy ősz fejemre egy idegbeteg ifjú szegyet hozott. Óreg, 70 éves ember vagyok, becsületben öszültem meg, egész életemben dolgoztam, nagy családod neveltem fel s most kellett megérnem azt, hogy egy Peille Róbert, a ki senki és semmi, arcul üt engem. Ha lett volna benne egy szikra erkölcsi érzék, nem tette volna meg. De ezért felelt már a a bíróság előtt, feleljen meg majd a lelkiismeretének is, ha ugyan tud.

Az a meggyalázás, a mely miatt engem Peille R. arcul ütött abnormális felbuzdulásban, a pusztja igazság felemlítése volt. Azt mondtam ugyanis, hogy Peille István nekem egy álló évig, mialatt én az ő boltjában reggeltől estig dolgoztam, egy krajczár fizetést sem adott. Ha Peille Róbert előveszi atyja üzleti könyveit, meggyőződhetik állításom igazságáról. Ez volt az a meggyalázás, a miért engem P. R. arcul ütött. Hogy ebben a tettében volt-e erkölcsi alap, férfiaság vagy tiszteletre méltó, azt ítélje meg a közönség.

Walton Eduárd.

Lövöldözés az éjszakában.

Mindenek megnyugtására sietünk kijelenteni, hogy ez uttal nem revolver lövésről és nem éleveszéljes sérülésekről akarunk szólni, hanem valami olyan lövöldözésről, a melyet az „Ujvilág” bérője kezd meghonosítani, nem kis hosszúságára azoknak, akik minden igaz ok nélkül lettek áldozatai a nevezett vendéglős különös passziójának. Tudni való dolog ugyanis, hogy az Ujvilág című mulatóban jelenleg egy orfeum társaság játszik s esténként a sétatér elején nagy számú közönség szokott tartózkodni, mely több kevesebb ideig onnan hallgatja az orfeum divák kornyikálását. Ugy kell lenni, hogy az Ujvilág bérője megirigyelte a *künn* tartózkodó közönség olcsó élvezetét s kétségkívül igen eredeti módját találta ki a közönség elzavarásának. Egy darabont odaállította tegnapi este az Ujvilág udvarára s egy kézi vízipuskát adott a kezébe azzal az utasítással, hogy azzal lövöldözzön a sétatér elején tartózkodó közönség közé. A darabont ezt a műveletet készséggel végre is hajtott, a minek természetesen az lett a következménye, hogy a gyanulnan közönség — jobbára uri hölgyek — alaposan megázott. — A bérő elérte a célját, mert elzavarta az Ujvilág környékéről a közönséget, — ámde egy dolog bizonyos és ez az, hogy e rendszer alapjában brutális és a legnagyobb foku megfedkedés a bérő részéről a nagy közönséggel szemben, a mely a sétatérre mint közhelyen teljes joggal tartózkodhatik, a nélkül, hogy erre a bérő külön engedélyét kellene kinyerni. A legnagyobb komolysággal felhívjuk erre a rendellenkedésre a rendőrhatalós figyelmét, abban a reményben, hogy az érdekelt bérőlt ezért a kihágásért megérdemelt büntetésben részesíti, s a közönséget megvédelmezni a hasonló jogtalan inzultások ellen.

n. f.

Egy jó házból való **leány** azonnal felvétetik **elárusító nőnek**

a *Ludaszi* tözsében.

Egy jó családból való **fiu** tanulónak felvétetik.

Bittó Rezső,

férfidívat üzletébe.

Fő-tér 12.

(3—4.)

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy a Belközép-utczában a T. Minoriták házában eddig fenn állott „KEGYELET” című temetkezési intézetet, a mai napon átvetttem, s azt saját nevem alatt fogom folytatni.

Miről a nagyérdemű közönséget, becses pártfogása és támogatása végett, ezennel van szerencsém értesíteni.

Kolozsvár, 1900. június 20.
Munyán Péter,
Temetkezési intézet tulajdonosa,
asztalos és esztergyáros.
Monostor-utca 88. sz. Telefon sz. 402.

Óvás!

A t. cz. közönség félrevezetésére nemcsak **wignettáinkat hamisítják** de mindenféle **silány** minőségű sörrel töltik meg „**B.** és **SZ.**” jegyű palackjainkat.

Bátrak vagyunk a n. é. közönséget tisztelettel felkérni, hogy különösen kávéházakban és vendéglőkben, hol palackos sert árusítanak, méltóztassék a fel-szolgáló személyzettől követelni, hogy **a palackot az asztalnál bontsa fel,** melynek tartalma csak akkor tekinthető **valódi Dréher** sörnek, ha a dugóban a **Dréher** felíraton kívül itt látható védjegyük van belesütve.

Védjegy.

Egyben figyelmeztetni óhajtunk mindenkit, akit érdekel, hogy a hamisítótka büntető uton üldözzük!

Tisztelettel

BOGNÁR és SZÁNTÓ

1—3 Dréher A. kőbányai serfőzde főraktárai.

